

**ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ**

30 Οκτωβρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Ιωάννη Βρούτση

Θέμα: « Αποκλεισμός αναπήρου και ορφανού τέκνου, από τη χορήγηση του 100% της γονεϊκής σύνταξης »

Κύριε Υπουργέ,

Ύστερα από καταγγελία του κ. Οικονόμου, ο οποίος πάσχει από βαριά ιδεοψυχαναγκαστική πάθηση και έχει κριθεί ανίκανος για βιοποριστική εργασία με ποσοστό αναπηρίας 67%, λάβαμε γνώση ότι ο ασφαλιστικός φορέας του θανόντος πατέρα του τον αποκλείει από το 100% της σύνταξης του, επικαλούμενος τον «Πίνακα παθήσεων που χαρακτηρίζονται μη αναστρέψιμες και για τις οποίες η διάρκεια αναπηρίας των ασφαλισμένων καθορίζεται επ' αόριστον της Φ.80000/οικ.2/1 (Φ.Ε.Κ. Β' 7/2018, ΑΔΑ: ΩΣΑΦ465Θ1Ω-ΧΟΕ) υπουργικής απόφασης », όπου και αναφέρεται μία πάθηση ως μη αναστρέψιμη ύστερα από 15 έτη κρίσης .

Η πάθηση του κ. Οικονόμου συγκαταλέγεται μεν στις μη αναστρέψιμες παθήσεις, οι γνωματεύσεις ωστόσο της Α΄/θμιας Υγ/κής επιτροπής ΙΚΑ (658/8-2-2007, 931/4-3-2009, 351/21-4-2009, 905/4-

3/2/2010, 343/2-2-2012, 365/18-2-2016) καθώς και οι γνωστοποιήσεις αποτελεσμάτων πιστοποίησης αναπηρίας ΕΦΚΑ (/20181740, 09905/2017/2166,09905/2012/9414 09905), σύμφωνα με τις οποίες πιστοποιείται η καταβολή προνοιακού επιδόματος λόγω ανικανότητας εργασίας, καθώς και το ποσοστό αναπηρίας κατά 67%, του έχουν χορηγηθεί διαδοχικά ανά έτος ή ανά 3 έτη και δεν αναφέρονται στην πάθησή του ως «επ' αόριστον» ή «εφ' όρου ζωής».

Ωστόσο, η πάθηση του κ. Οικονόμου διαρκεί από τότε που ήταν 16 ετών, ενώ πιστοποιείται επίσημα με τις Αποφάσεις των Επιτροπών Απαλλαγών του Στρατού από το Φεβρουάριο του 2003 και πιο συγκεκριμένα: στις 25/2/2003, σε ηλικία 23 ετών η Επιτροπή Απαλλαγών του Στρατού του χορηγεί αναβολή δύο ετών εξαιτίας βαριάς ιδεοψυχαναγκαστικής διαταραχής με ψυχωσική εκτροπή (αρ. 35/92/03), ενώ εν συνεχεία, στις 2/11/2005 η Επιτροπή Απαλλαγών του Στρατού του χορηγεί πιστοποιητικό πλήρους απαλλαγής (αρ. 16872/03 ,15 Σ15, παρ. 175), σύμφωνα και με την ιατρική βεβαίωση του Γενικού Αρχίατρου, Δ/ντη 414 ΣΝΕΝ.

Ενόψει των παραπάνω, ο κ. Οικονόμου δεν ήταν σε θέση να εργαστεί και ήταν πάντα προστατευόμενο μέλος του αποβιώσαντος πλέον πατέρα του (7/3/2019). Συνεπώς, δικαιούται το 100% της σύνταξης του πατέρα του, σύμφωνα και με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθ. 5 του ν. 3232/2004, όπως ισχύει σήμερα, σχετικά με το ποσό σύνταξης, λόγω θανάτου, που χορηγείται στα αμφοτεροπλευρώς ορφανά τέκνα, που πάσχουν από συγκεκριμένες παθήσεις με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%, και ισχύουν στις περιπτώσεις που ο θάνατος συνέβη από 13/5/2016 και μετά.

Δεδομένων των προαναφερθέντων, ερωτάσθε:

- 1) Πως ερμηνεύεται ο όρος «15ετούς κρίσης», ο οποίος εντάσσει μία πάθηση στις μη αναστρέψιμες;
- 2) Γιατί, ενώ η συγκεκριμένη πάθηση υπάγεται στις μη αναστρέψιμες παθήσεις και έχει βεβαιωθεί ως αναπηρία στον κ. Οικονόμου, δεν του χορηγείται το 100% της σύνταξης από τον ασφαλιστικό φορέα του θανόντος γονέα του;
- 3) Γιατί δε χορηγούνταν στον κ. Οικονόμου πιστοποιήσεις αναπηρίας επ' αόριστον από τις αρμόδιες επιτροπές, εφόσον υπάρχουν επίσημες ιατρικές βεβαιώσεις- που βεβαιώνουν μεν την πάθηση, όχι όμως σημάδια βελτίωσης αυτής, εδώ και 17 χρόνια;

- 4) Με ποιο τρόπο αντίστοιχες περιπτώσεις ασθενών με βεβαιωμένες αναπηρίες και πλήρη ανικανότητα βιοποριστικής εργασίας,, θα μπορέσουν αν επιβιώσουν, όταν δεν δύνανται να λαμβάνουν το 100% της σύνταξης θανόντος γονέα, του οποίου υπήρξαν προστατευόμενα μέλη εφ' όρου ζωής;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου

Βουλευτής Α΄ Αθηνών, ΜΕΡΑ25